

PER NØRGÅRD

Whirl's World

Ensemble MidtVest

PER NØRGÅRD (b. 1932)

Whirl's World

Ensemble MidtVest

Ana Feitosa *violin* · Sanna Ripatti *viola* · Jonathan Slaatto *violoncello*
Charlotte Norholt *flute* · Peter Kirstein *oboe* · Tommaso Lonquich *clarinet*
Neil Page *French horn* · Yavor Petkov *bassoon* · Martin Qvist Hansen *piano*

Ensemble MidtVest is supported by the Danish Arts Foundation
and the Municipalities of Herning, Holstebro, Ikast-Brande and Struer

Herning
Kommune

HOLSTEBRO KOMMUNE

Ikast-Brande
Kommune

STRUER
KOMMUNE

Spell (1973)

1 *Trio No. 2 for clarinet, violoncello and piano* 15:55

Suite – from ‘Babette’s Feast’ (1987)

for violin, viola, violoncello and piano 20:26

2 I The Dunes. Rider on the Hill 2:02

3 II The Dunes II 0:59

4 III Babette by Herself 2:01

5 IV Dinner 4:20

6 V Pastorale 6:01

7 VI Departure 1:25

8 VII The Final Parting 1:40

9 VIII Homecoming 1:58

Trio breve (2012)*

Three Fragments (After a Dream) for violin, violoncello and piano 5:46

10 I 0:42

11 II 3:22

12 III 1:42

Whirl's World (1970)

13 *for wind quintet* 16:00

Total 58:07

* World premiere recording

Dacapo is supported by the Danish Arts Foundation **DANISH ARTS FOUNDATION**

Per Nørgård

EXPANSION OF CONSCIOUSNESS WHILE FULLY CONSCIOUS

by Søren Schauser

A day spent in the company of Per Nørgård is endlessly fascinating. The Danish composer seems to act as a live satellite dish for the world's signals: one suddenly hears the trees sing like aeolian harps and the waves strike the shore like strains of music. One sees, notes and reflects, and can easily feel giddy at the perspectives, in both a personal and cosmic sense.

Nørgård's music possesses the same qualities. It can admittedly be both amusing and entertaining and never comes with a disclaimer. The listener often simply ends up with open senses and an open mind – ready for what the composer himself has called an 'expansion of consciousness while fully conscious'.

Per Nørgård's present oeuvre of six operas, eight symphonies, 11 solo concertos and an endless series of pieces in other genres have gained him a large audience and are played throughout the world. The works differ considerably, yet all of them seem to be driven by the same longing for a secret condition. No matter whether one listens to his 'Nordic' works from the 1960s or the pieces inspired by the schizophrenic Adolf Wölfli in the 1980s, they all move in the same direction. The composer always fantasised about quite specific effects to be achieved and has developed one ingenious system after the other in his search for the entrance to the land of dreams.

His discovery of the infinity series in 1959, in particular, has had a significance quite impossible to assess. The series is a melody with profoundly fascinating characteristics, and he makes use of it in many of his more than 400 works to date. It can be compared to a rubber tape measure and therefore it never sounds completely the same from one time to the next: a millimetre on such a measure can vary from a millimetre to a centimetre – and the infinity series can likewise sound crawling at one moment and wildly frolicking at the next! The particular qualities of the melody Per Nørgård refers to as 'hierarchical', prodigiously incorporating the existence of an endless number of melodies into the melody.

The musical material he discovered is something like such well-known toys as the Russian babushka dolls or Chinese boxes, and to this day he continues to explore its genetics and musical

secrets. But there was a reason why he fell for the infinity series. Per Nørgård has an even more elemental driving force and probably sees the infinity series at most as a kind of provisional answer. The humorous composer likes to talk about his life as a 'slippery slope' and goes on to fantasise about music on the rim of the possible – of a spirit with a body, of something distant yet present at the same time, of effects with whose permanent state is one of floating and hovering.

When one listens to **Spell** from 1973 for clarinet, cello and piano, one hears two pieces of music at the same time. The notes played by the clarinet are quite simply identical with the solo piece *Turn* from the same year! Per Nørgård uses this procedure in a number of works during the 1970s, and each time he makes use of the characteristics of the infinity series: To put it simply, he can place the infinite melody in one instrument, after which he can allow other instruments to 'fill it in' with precisely the same melody. His fantastic Third Symphony from 1976 culminates, example, with the choral work *Singe die Gärten* from 1974 ringing out from within the surge of instrumental music.

The infinity series is, however, only half the story as regards Per Nørgård's music from the 1970s. The works are just as much borne by certain rhythms and particular relationships between notes in general. The most characteristic rhythm is reminiscent of a table tennis ball from being thrown up to finally resting on the table: the rhythm starts slowly, becomes ever more intense and, on some other planet, would perhaps end infinitely rapidly. But even though it seems extremely clear and immediately recognisable from everyday life, this cannot really be captured in musical notation – the musicians must rely on their ears for direction!

Spell was written for the American Mantagnana Trio, and it combines all these ideas from that period: Initially, one hears one note at a time, then other musicians insert more lines, and finally one finds oneself in a whirling game with old layers on their way out of focus and new ones on their way in. Per Nørgård himself has compared the effect with the dancing of the clouds in the sky – for even if the single form or 'cloud' can appear to be very simple, the cloud constantly forms new patterns when meeting others.

Suite – from 'Babettes Feast' from 1987 was written for the film version of Karen Blixen's short story. The quiet-paced narrative could be read for the first time in the collection *Anecdotes of Destiny* from 1958, which deals with common people encountering great art. Gabriel Axel shifted

the action from Norway to the west coast of Jutland but apart from this kept close to the gallery of characters in the narrative and to its message in general: Two dean's daughters with a colourful past live in a life-denying and Pietist-influenced fishing village. One day, Babette knocks on the door and tells them of her own background as an activist during the Paris Commune in 1871 and her immediate need of a place of refuge. The mysterious woman of this small town has now been working as the sisters' cook for about 15 years and has gradually transformed a humble diet of porridge and herring into pure delicacies. And when she one day wins 10,000 francs in the lottery, she celebrates this in her own way: She has quail and fine wines sailed up to her new home on the Danish coast as a token of gratitude for the good treatment she has received from the people of the small town.

The pious inhabitants, however, are scared of Babette's extravagant attitude to God's gifts and they take the decision to consume her gastronomic sensation with reluctance and in silence. So when the ex-sweetheart of one of the sisters, in the form of a nationally known general with access to the court and experiences from the whole world, appears on the scene, the dinner takes an unexpected turn for all concerned. The general is unaware of the fishermen's agreement and talks away the whole time. And, strangely enough, he has tasted Babette's fantastic menu at the Parisian Café Anglais many years previously!

The honorary guest leaves the table quite mystified and rides off – while the unassuming local people around the table seem to be transformed. They have had the experience of a lifetime, with delicious food and vintage wines, and are now able to forget centuries of mistrust and enmity and hold each other's hands. Babette finally confirms the general's suspicion: the fantastic chef at Café Anglais back then was none other than herself. She has even used her entire win to pay for the wonderful meal and therefore will have to continue to live in the village. And when the sisters are sorry for the heroine's poverty now and for all the years to come, she shakes her head and utters the famous words: A true artist is never poor.

In 1987, the film won the first Oscar ever awarded a Danish film, and in 2006 it was included in the *Danish Culture Canon* for essential kinds of cultural heritage. Gabriel Axel only found room for a tiny fraction of Per Nørgård's lyrical and many-faceted music. If one happens to like the soundtrack of the film, the composer's suite is sheer heaven – for it has almost ten times as much music in it as the film itself!

The work begins with impressions from the barren sand dunes of the region, after which it portrays Babette's preparations and, in the *Pastorale*, the guests around the table. The imperceptible shifts from one movement to the next and the weightless rhythms of the music tell a story of the villagers' simple life between sea and sky. The most important motif of the music is a gentle soaring leap followed by a gentle fall, and this runs through practically all the music like a horizon of innocence and timeless living conditions.

Trio breve from 2012 for violin, violoncello and piano is one of the most recent numbers in Per Nørgård's catalogue of works – and at the same time one of the simplest. Despite this, listen to it in the best possible sound quality and with open ears! Many notes are played at the same time by, for example, the violinist and pianist, resulting in a heavenly echo. The composer himself feels that the music is introvert and has compared the three movements with fragments for a mosaic.

More help in understanding the work might be found in the subtitle *Three Fragments* with the addition *After a Dream*. Some of the earliest numbers in Nørgård's catalogue of works are in fact a series from the 1960s with the common title *Fragment* and they have for a long time been a source of great inspiration to him personally. Several of them, for example, build on ideas he has only investigated further as a mature composer – and *Fragment V* from 1961 for violin and piano is one of the first works with the infinity series on a larger scale. The dream has also always played a major role in Per Nørgård's working method. Titles such as *Dream Play* from 1975, *Dream Songs* from 1981 and *Dream Duet* from 1991 are obvious examples in this connection. Although he has rarely dreamt a melody – with the much-sung *You shall plant a Tree* from 1967 as a striking exception – Per Nørgård is a composer with an open heart for the unknown and in close contact with the subconscious.

Whirl's World was written for Danish Wind Quintet in 1970, since when it has been recognised as one of the 'great' wind quintets of the century. It starts as festively as the French composer Erik Satie's circus music and implodes a moment later into static surfaces that at first hearing seem to be without warmth or soul. The key lies in the shadowlike world of sounds between the notes. One is only meant to listen to the individual notes from the musicians' instruments with half an ear. What one is to enjoy with the other 'half' of one's ears are the so-called difference

tones in the space around the musicians. Two musicians playing one tone each create a third tone together – and Per Nørgård creates complete melodies out of the new tones!

He was very much preoccupied with this phenomenon around 1970 and it sometimes acquires a ghostlike quality. The famous openings of *Voyage into the Golden Screen* from 1968, Symphony No. 2 from 1971 and the opera *Gilgamesh* from 1972 also base themselves on the interaction with difference tones. This interaction in *Whirl's World* is built up from slow music to something swiftly whirling and then back again – so that everything – to use the composer's own words – can be heard as 'a water-world of ripples and bubbles'.

Søren Schauer, writer and Associate Professor, Music History, The Royal Danish Academy of Music, 2019

Ensemble MidtVest

Ensemble MidtVest understands classical music as a living tradition, rooted in the past, but as relevant today as it has been for centuries, and therefore strive to make the most beautiful music of the past 500 years accessible to the 21st century audience. In order to achieve this goal, the ensemble is not only presenting classical chamber music repertoire, but also free improvisation, as well as baroque and early classical works.

Founded in 2002, Ensemble MidtVest consists of a string quartet, a wind quintet and a pianist. Performing more than 100 concerts a year both in Denmark and abroad, the ensemble has been invited to such venues as the Carnegie Hall, New York, Kings' Place, London, and to festivals as the Musikfestspiele Mecklenburg-Vorpommern, the Rio International Chamber Music Week, ULTIMA Festival, Oslo, the Vale of Glamorgan Festival; and the Mantova Chamber Music Festival.

The ensemble has collaborated with renowned musicians, as Pekka Kuusisto (violin), Martin Fröst, Charles Neidich and Johannes Peitz (clarinet), Torleif Thedéen and Christoph Richter (violin), Alexander Lonquich, Christina Bjørkøe and Christian Ihle Hadland (piano), Per Arne Glorvigen and Paolo Russo (bandoneon), Christina Landshamer (soprano), Bo Skovhus (baritone), the Danish String Quartet and the Alcan String Quartet.

Ensemble MidtVest has recorded more than twenty CDs, its recording of piano quartets by Mozart and Brahms was awarded with the P2 prize of the DR (Danish Broadcasting Corporation), and the *10 Preludes · Six Pieces* release of works by Hans Abrahamsen was nominated in the year of 2018.

From 2014 to 2019, the highly-acclaimed bassoon player Sergio Azzolini was associated as an artistic advisor to the Ensemble MidtVest, focusing particularly on baroque and early classical music. World-renowned jazz pianist Carsten Dahl was artistic advisor between 2007 and 2017; with him the ensemble has created its own sound and musical language through classical improvisation, expanding the performers' musical intuition and individuality.

The ensemble resides at HEART – Herning Museum of Contemporary Art, an extraordinary venue designed by the American architect Steven Holl, where both rehearsal rooms and a chamber music hall can be found.

En dag i Per Nørgårds selskab er uendeligt fascinerende. Den danske komponist virker som en levende parabol for verdens signaler: Man hører med ét træerne syngende som vindharper og bølgerne ramme stranden som toner. Man ser, mærker og reflekterer og kan blive lettere svimmel over perspektiverne i både personlig og kosmisk forstand.

Nørgårds musik ejer de samme kvaliteter. Den kan rigtignok være både sjov og underholdende og fornægter ikke noget som helst. Lytteren ender bare ofte med åbne sanser og et åbent sind – klar til dét komponisten selv har kaldt "bevidsthedsudvidelse ved fuld bevidsthed".

Per Nørgårds foreløbig seks operaer, otte symfonier, 11 solokoncerter og endeløse række af stykker i andre genrer har vundet et stort publikum og spilles i dag over hele verden. Værkerne er vidt forskellige og virker alligevel drevet af samme længsel mod en hemmelig tilstand. Hvad enten man hører hans "nordiske" værker fra 1960'erne eller stykkerne inspireret af den skizofrene Adolf Wölfli i 1980'erne, vil de samme steder hen. Komponisten har alle dage fantaseret om helt bestemte virkninger og udviklet det ene sindrige system efter det andet i sin søgen efter drømmelandets indgang.

Især hans opdagelse af uendelighedsrækken i 1959 har haft helt uoverskuelig betydning. Rækken er en melodi med dybt fascinerende egenskaber og benyttes i mange af hans over 400 værker til dato. Den kan sammenlignes med et målebånd af gummi og lyder derfor aldrig på helt samme måde fra gang til gang: En millimeter på sådan et bånd kan være alt fra en millimeter til en centimeter – og uendelighedsrækken kan på samme måde lyde kriblende det ene øjeblik og helt overstadig med store spring det næste øjeblik! Melodiens særlige egenskaber kaldes af Per Nørgård selv for "hierarkiske" og inkluderer svimlende nok eksistensen af et uendeligt antal melodier inde i melodien.

Han fandt altså et materiale lidt i stil med velkendt legetøj som russiske babushkadukker eller kinesiske æsker og udforsker dets genetik og musikalske hemmeligheder endnu i dag. Men når han faldt for uendelighedsrækken, havde det en grund. Per Nørgård går rundt med en endnu mere elementær trang og ser formentlig højest uendelighedsrækken som et foreløbigt svar. Den humoristiske komponist taler gerne om sit liv som et "skråplan" og fantaserer videre om en

musik på kanten af det mulige – om en ånd med krop, om noget fjært og samtidig nærværende, om virkninger med det svævende som en permanent tilstand.

Når man hører **Spell** fra 1973 for klarinet, cello og klaver, hører man to stykker musik på samme tid. Klaverets noder er ganske enkelt identisk med solostykket *Turn* fra samme år! Per Nørgård bruger fremgangsmåden i flere værker op gennem 1970'erne og trækker hver gang på uendelighedsrækkens egenskaber: Han kan populært sagt lægge den uendelige melodi i ét instrument og derefter lade andre instrumenter "fylde ud" med nøjagtig samme melodi. Den fantastiske Symfoni nr. 3 fra 1976 kulminerer for eksempel med korværket *Singe die Gärten* fra 1974 oven i instrumenternes brusende musik.

Uendelighedsrækken er alligevel kun den halve historie om Per Nørgårds musik fra 1970'erne. Værkerne bæres lige så meget af bestemte rytmer og særlige forhold mellem tonerne i almindelighed. Den mest karakteristiske rytme minder om lyden af en bordtennisbold fra kast til sidste hvile på bordet: Rytmen begynder langsomt, bliver stadig mere intens og ville på en anden klode måske ende uendelig hurtigt. Men selv om den virker meget klar og umiddelbart genkendelig fra hverdagen, kan den ikke rigtig noteres på noder – musikerne må høre sig frem!

Spell blev skrevet til den amerikanske Montagnana Trio og kombinerer alle ideerne fra tiden: Man får først én tone ad gangen, hører så andre musikere skyde flere linjer ind, befinder sig til sidst i en hvirvlende leg med gamle lag på vej ud af fokus og nye på vej ind. Per Nørgård selv har sammenlignet virkningen med skyernes dans på himlen – for selv om den enkelte form eller "sky" kan virke meget enkel, danner skyen hele tiden nye mønstre ved mødet med de andre.

Suite – fra "Babettes Gæstebud" fra 1987 blev skabt til Gabriel Axels filmatisering af Karen Blixens novelle. Den stilfærdige fortælling kunne første gang læses i *Skæbne-Anekdoter* fra 1958 og handler om små menneskers møde med stor kunst. Gabriel Axel flyttede Blixens handling fra Norge til den jyske vestkyst og holdt sig derudover tæt på fortællingens persongalleri og budskab i almindelighed: To præstedøtre med en farverig fortid bor i en livsfornægtende og pietistisk præget fiskerby. Babette banker på døren en dag og fortæller om sin egen baggrund som aktivist under Pariserkommunen i 1871 og sit behov for asyl nu og her. Flækkens mystiske kvinde arbejder nu som søstrenes kok gennem halvandet årti og får efterhånden forvandlet

almuens kost af grød og sild til rene delikatesser. Og da hun en dag vinder 10.000 francs i lotteriet, fejrer hun det på sin egen måde: Hun får vagtler og fine vine fra hele verden sejlet op til sit nye hjem på den danske kyst som tak til flækkens folk for god behandling.

De troende indbyggere er i mellemtiden blevet bange for Babettes ødslen med Guds gaver og vil efter fælles overenskomst indtage hendes kulinariske sensation i modvilje og tavshed. Så da den ene søsters ekskæreste i form af en landskendt general med adgang til hoffet og erfaringer fra hele verden dukker op, tager middagen en overraskende drejning for alle. Generalen er ubekendt med fiskernes aftale og taler derfor i ét væk. Og han har mærkeligt nok smagt Babettes fantastiske menu på den parisiske Café Anglais for mange år siden!

Aftenens hædersgæst rejser sig dybt mystificeret og rider fra byen – alt imens de fordringsløse mennesker om bordet virker som forvandlet. Indbyggerne har fået deres livs oplevelse med dejlig mad og årgangsvin og kan nu slå en streg over århundreders mistro og fjendskab og holde hinanden i hænderne. Babette bekræfter til sidst generalens mistanke: Den fantastiske kok på Café Anglais i sin tid var hende selv. Hun har endda brugt hele gevinsten på det dejlige måltid og må derfor blive i byen. Og da søstrene beklager heltindens fattigdom nu og i al fremtid, ryster hun på hovedet med de berømte ord: At en ægte kunstner aldrig er fattig.

Filmen modtog i 1987 den første Oscar til en dansk film nogensinde og blev i 2006 optaget i den danske kulturkanon over kulturarv af den essentielle slags. Suiten for violin, bratsch, cello og klaver er til gengæld ikke filmmusik i gængs forstand. Gabriel Axel fik kun plads til forsvindende lidt af Per Nørgårds lyriske og rigt facetterede musik. Hvis man kan lide filmens lydside, vil komponistens suite være den rene himmel – for suiten har op mod ti gange mere musik end filmen selv!

Værket begynder med indtryk fra egnens nøgne klitter og portrætterer siden Babettes forberedelser og i *Pastorale* så gæsterne om bordet. De umærkelige forandringer fra sats til sats og musikens vægtløse rytmer fortæller en historie om landsbyboernes enfoldige liv mellem himmel og hav. Musikkens vigtigste motiv er et blidt spring op med bløde fald bagefter og løber gennem stort set al musikken som en horisont af uskyld og tidløse levevilkår

Trio breve fra 2012 for violin, cello og klaver er et af de seneste numre på Per Nørgårds værke-liste og samtidig et af de enkleste. Hør det alligevel i bedste lyd kvalitet og med åbne ører! Mange toner spilles samtidig af eksempelvis violinisten og pianisten med et himmelsk ekko til

følge. Komponisten selv finder musikken indadvendt og har sammenlignet de tre satser med brudstykker til en mosaik.

En hjælp mere til vores forståelse af værket findes måske i undertitlen *Tre fragmenter* med tilføjelsen *Efter en drøm*. Nogle af de tidligste numre på hans værkliste er faktisk en serie fra 1960'erne med fællestitlen *Fragment* og har længe været til stor inspiration for ham selv. Flere af dem bygger for eksempel på ideer, han først har udforsket yderligere som moden komponist – og *Fragment V* fra 1961 for violin og klaver er et af de første værker med uendelighedsrækken i større stil. Også drømmen har alle dage spillet en stor rolle for Per Nørgårds arbejdsmåde. Titler som *Drømme-spil* fra 1975, *Drømmesange* fra 1981 og *Drømmeduo* fra 1991 taler deres eget sprog i den forbindelse. Selv om han sjældent har drømt en melodi – med den meget sungne *Du skal plante et træ* fra 1967 som markant undtagelse – er Per Nørgård en komponist med stort hjerte for det ukendte og i tæt kontakt med det ubevidste.

Hvirvelverden (*Whirl's World*) blev skrevet til Den Danske Blæserkvintet i 1970 og har lige siden stået som en af århundredets "store" blæserkvintetter. Den begynder så festligt som franske Erik Saties cirkusmusik og imploderer et øjeblik efter i statiske flader umiddelbart uden varme eller sjæl. Nøglen ligger i den skyggeagtige verden af lyde mellem tonerne. Man skal kun lytte på de enkelte toner fra musikernes instrumenter med et halvt øre. Hvad man skal nyde med den anden "halvdel" af ørene, er de såkaldte differensteroner i rummet rundt om musikerne. To musikere med en tone hver skaber tilsammen en tredje tone – og Per Nørgård skaber så hele melodier ud af de nye toner!

Fænomenet optager ham meget omkring 1970 og får sommetider noget spørgelsesagtigt over sig. De berømte begyndelser i eksempelvis *Rejse ind i den gyldne skærm* fra 1968, Symfoni nr. 2 fra 1971 og operaen *Gilgamesh* fra 1972 bygger også på spil med differensteroner. Spillet i *Hvirvelverden* bygges op fra en langsom musik til noget hurtigt hvirvlende og tilbage igen – sådan at det hele med komponistens egne ord kan høres som "en vandverden af krusninger og bobler."

Søren Schausser, forfatter og lektor i musikhistorie, Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, 2019

Ensemble MidtVest forstår den klassiske musik som en levende tradition, der er forankret i fortiden, men som samtidig er lige så relevant i dag, som den har været i århundreder. Det er derfor ensembles målsætning at gøre de sidste 500 års musik tilgængelig for det 21. århundredes publikum. For at opfylde dette mål præsenterer ensemblet ikke blot et repertoire med klassisk kammermusik, men arbejder også med fri improvisation såvel som barok og tidlige klassiske værker.

Ensemble MidtVest blev etableret i 2002 og består af 10 klassiske musikere, der tilsammen udgør en besætning bestående af en strygekvartet, en blæserkvintet og en pianist. Ensemble MidtVest spiller ca. 100 koncerter om året i ind- og udland og har bl.a. optrådt i Carnegie Hall i New York, Kings' Place i London, såvel som på Musikfestspiele Mecklenburg-Vorpommern, Rio International Chamber Music Week, ULTIMA Festival i Oslo, The Vale of Glamorgan Festival i Wales og Mantova Chamber Music Festival i Italien.

Ensemblet har samarbejdet med en lang række højtprofilerede musikere, heriblandt Pekka Kuusisto (violin), Martin Fröst, Charles Neidich og Johannes Peitz (klarinet), Torleif Thedéen og Christoph Richter (cello), Alexander Lonquich, Christina Bjørkøe og Christian Ihle Hadland (piano), Christina Landshamer (sopran) og Bo Skovhus (baryton), Per Arne Glorvigen og Paolo Russo (bandoneón), Den Danske Strygekvartet og Alcan String Quartet.

Ensemble MidtVest har indspillet flere end 20 CD'er. Indspilningen af Mozart og Brahms klaverkvartetter har vundet DR P2 Prisen for årets bedste danske CD-udgivelse, ligesom indspilningen af Hans Abrahamsens *10 præludier · Seks stykker* var nomineret til P2 Prisen for årets danske album i 2018.

I 2014-19 var den anerkendte fagottist Sergio Azzolini tilknyttet som kunstnerisk konsulent for ensemblet med fokus på barok og den tidlige klassiske musik. Ud over den traditionelle kammermusik arbejder ensemblet med klassisk improvisation med henblik på at skabe sit eget musikalske sprog. I den forbindelse har den kendte jazzpianist Carsten Dahl været tilknyttet som kunstnerisk konsulent fra 2007-2017. Sammen med Carsten Dahl har musikerne gennem klassisk improvisation udviklet deres musikalske intuition og individualitet.

Ensemblet er et af Danmarks basisensembler og holder til på HEART – Herning Museum of Contemporary Art, der er skabt af den amerikanske arkitekt Steven Holl og både huser prøvelokaler og koncertsal.

Ensemble MidtVest – on this recording: Tommaso Lonquich · Yavor Petkov · Sanna Ripatti
Ana Feitosa · Jonathan Slaatto · Neil Page · Martin Qvist Hansen · Charlotte Norholt · Peter Kirstein

DDD

Recorded at HEART – Herning Museum of Contemporary Art, on 10-12 & 14 December 2018

Recording Producer: Morten Mogensen

Sound Engineer: Morten Mogensen

Edit, mix and mastering: Morten Mogensen

© & © 2019 Dacapo Records, Copenhagen

Liner notes: Søren Schauser

English translation: John Irons

Proofreader: Svend Ravnkilde

Photos: © Lars Skaaning (p. 4) and Caroline Bittencourt (pp. 10 and 17)

Design: Denise Burt, www.elevator-design.dk

Publisher: Edition Wilhelm Hansen, www.ewh.dk

With support from KODA Culture

DACAPO **ENSMBL MIDTVEST**

8.226136

DANMARKS NATIONALE
MUSIKANTOLOGI

Dacapo Records, Denmark's national record label, was founded in 1989 with the purpose of releasing the best of Danish music past and present. The majority of our recordings are world premieres, and we are dedicated to producing music of the highest international standards.

